Gesetz-Sammlung
für die
Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW
dla
Państw Królestwa Pruskiego.

№ 8.

(Nr. 3518.) Allerhöchster Erlaß vom 17. März 1852., betreffend die Verleihung des Rechts zur Erhebung des tarifmäßigen Chausseegeldes auf der Gemeinde-Chaussee von der Trier-Saarlouiser Bezirksstraße bei Beckingen über Haustadt und Reimsbach bis an die Trier-Straßburger Staatsstraße.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau einer Gemeinde-Chaussee von der Trier-Saarlouiser Bezirksstraße bei Beckingen über Haustadt und Reimsbach bis an die Trier-Straßburger Staatsstraße genehmigt habe, will Ich den dabei betheiligten Gemeinden gegen Uebernahme der künftigen chausseemäßigen Unterhaltung der Straße das Recht zur Erhebung des Chausseegeldes nach dem jedesmaligen für die Staats-Chausseen geltenden Tarife verleihen. Auch sollen die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen auf die gedachte Straße Anwendung finden.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 17. März 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3518.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 17. Marca 1852., tyczące się nadania prawa do pobierania taryfowego drogowego na gminnéj drodze żwirowéj od Trewir-Saarlouiskiéj drogi obwodowéj pod Beckingen na Haustadt i Reimsbach aż do Trewir-Strassburgskiéj drogi Rządowéj.

Potwierdziwszy Mojém rozporządzeniem z d. dzisiajszego wybudowanie gminnéj drogi żwirowéj od Trewir-Saarlouiskiéj drogi obwodowéj pod Beckingen na Haustadt i Reimsbach aż do Trewir-Strassburgskiéj drogi Rządowéj, nadaję interesowanym przytém gminom, za przyjęcie przyszłego żwirowego utrzymywania drogi, prawo do pobierania drogowego wedle taryfy za każdą razą dla Rządowych dróg żwirowych ważnéj. Również dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciwko policyi drogowéj do rzeczonéj drogi zastósowanie znajdować mają.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 17. Marca 1852.

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

Ausgegeben zu Berlin den 20. April 1852.

Wydany w Berlinie dnia 20. Kwietnia 1852.

(Nr. 3519.) Allerhöchster Erlaß vom 17. März 1852., betreffend die in Bezug auf den Bau und die Unterhaltung einer Gemeinde-Chaussee von der Zell-Gödenrother Bezirksstraße bei Löffelscheid über Cappel nach Kirchberg den betreffenden Gemeinden bewilligten fiskalischen Vorrechte.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau einer Gemeinde-Chaussee von der Zell-Gödenrother Bezirksstraße bei Löffelscheid über Cappel nach Kirchberg durch die betreffenden Gemeinden genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Expropriationsrecht in Bezug auf die zum Bau erforderlichen Grundstücke, das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen geltenden Bestimmungen, sowie die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen auf die gedachte Straße Anwendung finden. Zugleich will Ich den betreffenden Gemeinden das Recht zur Erhebung eines 1½ meiligen Chausseegeldes nach dem für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Chausseegeld-Tarife verleihen.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 17. März 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3519.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 17. Marca 1852., tyczące się praw fiskalnych nadanych gminom dotyczącym względem budowy i utrzymywania gminnéj drogi żwirowéj od Zell-Goedenrothskiéj drogi obwodowéj pod Loeffelscheidt na Cappel aż do Kirchberg.

Potwierdziwszy Mojém rozporządzeniem z d. dzisiajszego budowę gminnéj drogi żwirowéj od Zell-Goedenrothskiéj drogi obwodowéj pod Loeffelscheidt na Cappel do Kirchberg przez dotyczące gminy, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi, co do gruntów potrzebnych do budowy, prawo do wybierania materyałów na budowę i utrzymywanie drogi żwirowéj według postanowień istnących dla Rządowych dróg żwirowych, jako też dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciwko policyi drogowéj do rzeczonéj drogi zastósowanie mieć mają. Zarazem nadaję dotyczącym gminom prawo pobierania opłaty drogowego od 1½ mili według taryfy drogowego za każdą razą ważnéj dla Rządowych dróg żwirowych.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 17. Marca 1852.

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3520.) Allerhöchster Erlaß vom 17. März 1852., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte, sowie des Chausseegeld-Erhebungsrechts für den Bau der Chaussee von Eschbach über Immekeppel bis zur Engelskirchen-Wipperfürther Gemeinde-Chaussee bei Lindlar.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau einer Chaussee von Eschbach an der Köln-Olper Staatsstraße über Immekeppel bis zur Engelskirchen-Wipperfürther Gemeinde-Chaussee bei Lindlar genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Recht zur Expropriation der für diese Chaussee erforderlichen Grundstücke, sowie das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen geltenden Bestimmungen auf die gedachte Straße Anwendung finden soll. Zugleich will Ich den Unternehmern dieses Chausseebaus das Recht zur Erhebung des Chausseegeldes nach dem für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Chausseegeld-Tarife verleihen. Auch sollen die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen auf die Eingangs gedachte Straße zur Anwendung kommen.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 17. März 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3520.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 17. Marca 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych, jako też prawa pobierania opłaty drogowego dla budowy drogi żwirowéj od Eschbach przez Immekeppel aż do Engelskirchen-Wipperfuertskiéj gminnéj drogi żwirowéj pod Lindlar.

Potwierdziwszy rozporządzeniem Mojém z d. dzisiajszego budowę drogi żwirowéj od Eschbach nad Kolońsko-Olpeską drogą Rządową przez Immekeppel aż do Engelskirchen-Wipperfuerthskiéj gminnéj drogi żwirowéj pod Lindlar, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi gruntów na tę drogę potrzebnych, jako też prawo wybierania materyałów na budowanie i utrzymywanie drogi żwirowéj wedle postanowień istnących dla Rządowych dróg żwirowych do rzeczonéj drogi ma mieć zastósowanie. Nadaję zarazem przedsiębiorcom budowy tejże drogi żwirowéj prawo pobierania opłaty drogowego według taryfy za każdą razą dla Rządowych dróg żwirowych ważność mającéj. Również dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciw policyi drogowéj do rzeczonéj drogi zastósowanie mieć mają.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 17. Marca 1852.

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3521.) Allerhöchster Erlaß vom 24. März 1852., betreffend die in Bezug auf den Bau und die Unterhaltung der Chaussee von Guben nach Cottbus bewilligten fiskalischen Vorrechte.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den chausseemäßigen Ausbau der Straße von Guben bis zur Cottbuser Kreisgrenze zum Anschluß an die von Cottbus dorthin zu führende Chaussee durch die zu dem Zwecke gebildete Baugesellschaft genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Recht zur Expropriation der in den Bauplan fallenden Grundstücke, sowie das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen bestehenden Vorschriften auf die gedachte Straße Anwendung finden soll. Zugleich genehmige Ich für dieselbe die Erhebung eines Chausseegeldes nach dem jedesmal für die Staats-Chausseen geltenden Tarife und die Anwendung der dem Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen über die Chausseepolizei-Vergehen.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 24. März 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3521.) Najwyższe rozporządzenie z dn. 24. Marca 1852., tyczące się praw fiskalnych nadanych dla budowy i utrzymywania drogi żwirowéj od Guben do Kottbus.

Potwierdziwszy Mojém rozporządzeniem z d. dzisiajszego żwirowe wybudowanie drogi od Guben aż do Kottbuskiéj granicy powiatowéj, celem złączenia z drogą żwirową z Kottbus tam dotąd prowadzącą przez utworzone w tym celu towarzystwo budownicze, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi gruntów znajdujących się w planie budowniczym, jako też prawo do wybierania materyałów na cel budowania i utrzymywania drogi żwirowéj według przepisów istnących dla Rządowych dróg żwirowych do rzeczonéj drogi ma mieć zastósowanie. Zezwalam zarazem na pobieranie opłaty drogowego według taryfy za każdą razą dla Rządowych dróg żwirowych ważność mającéj, i na zastósowanie dodatkowych postanowień taryfy z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciwko policyi drogowéj.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 24. Marca 1852

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3522.) Allerhöchster Erlaß vom 24. März 1852., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte ꝛc. ꝛc. zum Ausbau einer Gemeinde-Chaussee von Trarbach nach Irmenach und einer Zweigstraße von dieser letzteren über Starkenburg nach Enkirch.

Nachdem Ich durch Meine Erlasse vom 25. Februar 1850. und vom heutigen Tage den Ausbau einer Gemeinde-Chaussee von Trarbach nach Irmenach und einer Zweigstraße von dieser letzteren über Starkenburg nach Enkirch genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Recht zur Expropriation der für diese Chausseen erforderlichen Grundstücke, sowie das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen geltenden Bestimmungen auf dieselben Anwendung finden soll. Zugleich will Ich den dabei betheiligten Gemeinden Trarbach und Enkirch, einer jeden für die von ihr zu bauende Straße, das Recht zur Erhebung des Chausseegeldes nach dem jedesmal für die Staatsstraßen bestehenden Tarife verleihen. Auch sollen die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen auf die Eingangs bezeichneten Straßen zur Anwendung kommen.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 24. März 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3522.) Najwyższe rozporządzenie z dn. 24. Marca 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych i t. d. celem wybudowania gminnéj drogi żwirowéj od Trarbach do Irmenach i drogi gałęziowéj od tejże ostatniéj przez Starburg do Enkirch.

Potwierdziwszy

Potwierdziwszy Mojemi rozporządzeniami z dnia 25. Lutego 1850. i z dnia dzisiajszego wybudowanie gminnéj drogi żwirowéj od Trarbach do Irmenach i drogi gałęziowéj od tejże ostatniéj przez Starkenburg do Enkirch, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi gruntów na też drogi żwirowe potrzebnych, jako też prawo wybierania materyałów na budowę i utrzymywanie drogi żwirowéj wedle postanowień dla Rządowych dróg żwirowych do tychże ma mieć zastósowanie. Zarazem nadaję gminom przytém interesowanym Trarbach i Enkirch, każdéj na drogę przez nią wybudowaną, prawo do pobierania drogowego wedle taryfy istnącéj dla Rządowych dróg żwirowych; również dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przewinień drogowo-policyinych do powyżéj wymienionych dróg zastósowanie mieć mają.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 24. Marca 1852.

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3523.) Gesetz, betreffend die Abänderung der §§. 3. und 4. des Gesetzes vom 21. Januar 1839. wegen anderweiter Vertheilung und Aufbringung des in der Rheinprovinz zu entrichtenden Beitrages zu den Kosten der Justizverwaltung. Vom 31. März 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen *rc.* *rc.*

verordnen, unter Zustimmung der Kammern, was folgt:

§. 1.

Die §§. 3. und 4. des Gesetzes wegen anderweiter Vertheilung und Aufbringung des in der Rheinprovinz zu entrichtenden Beitrags zu den Kosten der Justizverwaltung vom 21. Januar 1839. (Gesetz-Sammlung Seite 78.) werden dahin abgeändert, daß vom 1. Januar 1852. ab:

a) der Theil des gesammten Beitrages von 73,892 Thalern, welcher nach Abrechnung der durch den Beischlag zur Gewerbesteuer vom Betriebe stehender Gewerbe aufkommenden Summe noch zu decken bleibt, gleichmäßig auf die Grund-, Klassen-, klassifizirte Einkommen- und Mahl- und Schlachtsteuer nach den Verhältnißzahlen, welche die bei den Staatskassen zum Soll stehenden Beträge dieser Steuern in den im §. 1. des vorgedachten Gesetzes bezeichneten Landestheilen ergeben, vertheilt,

b) der hiervon auf die Klassen- und klassifizirte Einkommensteuer treffende Betrag nach Verhältniß der auf die einzelnen Steuerpflichtigen veranlagten Sätze subrepartirt und mit der Hauptsteuer zugleich eingezogen wird.

(Nr. 3523.) Ustawa, tycząca się odmiany §§. 3. i 4. ustawy z dnia 21. Stycznia 1839. względem innego rozkładania i ściągnienia składki w prowincyi Reńskiéj opłacać się mającéj do kosztów administracyi sądowéj. Z dnia 31. Marca 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

§. 1.

Przepis §§. 3. i 4. ustawy względem innego rozkładu i wybierania opłacanéj w prowincyi Reńskiéj składki na koszta administracyi sądowéj z dnia 21. Stycznia 1839. (Zbiór praw strona 78) zmieniają się w téj mierze, iż od dnia 1. Stycznia 1852.:

a) część całéj składki 73,892 talarów, którą po otrąceniu sumy przez dodatek do podatku procederowego od prowadzenia stałych procederów wpływającéj zakryć jeszcze przypada, zarówno na podatek gruntowy, klasyczny, klasyfikowany od dochodu, od mlewa i rzezi, według liczb stosunkowych okazujących się z kwot tychże podatków do kas Rządowych wpływać mających w częściach kraju w §. 1. wymienionéj ustawy oznaczonych, się porozdziela,

b) kwota ztąd na podatek klasyczny i klasyfikowany dochodowy przypadająca wedle stosunku pozycyi rozkładanych na pojedynczych do podatku obowiązanych do subrepartycyi przychodzi i razem z głównym podatkiem ściągniętą zostanie.

§. 2.

Der Finanzminister erläßt die zur Ausführung dieses Gesetzes erforderlichen Anweisungen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Charlottenburg, den 31. März 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

§. 2.

Nasz Minister finansów udzieli do wykonania niniejszéj ustawy potrzebne zlecenia.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan Charlottenburg, dnia 31. Marca 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

(Nr. 3524.) Gesetz zur Ergänzung des Mahl- und Schlachtsteuer-Gesetzes vom 30. Mai 1820. Vom 2. April 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen ꝛc. ꝛc.

verordnen, unter Zustimmung der Kammern, was folgt:

§. 1.

Der §. 14. des Gesetzes wegen Entrichtung einer Mahl- und Schlachtsteuer vom 30. Mai 1820. wird aufgehoben und es treten an die Stelle desselben die folgenden Bestimmungen:

a) Bäcker, Schlächter und andere Personen, welche mit Mehl, Graupe, Grütze, Gries, geschrotenem Getreide, geschrotenen Hülsenfrüchten, Brod, Backwerk, Nudeln, Stärke und Puder, oder mit Fleisch und Fett von Rindvieh, Schaafen, Ziegen und Schweinen, sowie mit Waaren, die aus solchem Fleisch und Fett zubereitet sind, als Schinken, Würsten u. s. w., einen Handel treiben, haben, wenn sie in nicht größerer Entfernung als einer halben Meile von dem steuerpflichtigen Stadtbezirke wohnen, von den Früchten, welche sie vermahlen lassen, und von dem Vieh, welches sie schlachten oder schlachten lassen, ingleichen von den oben genannten Gegenständen, wenn sie dieselben in ihren Wohnort einführen, die Mahl- und Schlachtsteuer eben so zu entrichten, als wenn sie zur Stadt gehörten, ohne deshalb von der Klassensteuer oder der klassifizirten Einkommensteuer ihres Wohnortes entbunden zu sein.

b) Zur gleichmäßigen Entrichtung der Mahl- und Schlachtsteuer sind, ohne Rücksicht auf die Lage ihres Wohnortes, auch diejenigen Personen verpflichtet, welche innerhalb des halbmeiligen Umkreises eines mahl- und schlachtsteuerpflichtigen Stadtbezirks

(Nr. 3524.) Ustawa, tycząca się uzupełnienia prawa względem opłacania podatku od mlewa i rzezi z dnia 30. Maja 1820. Z dnia 2. Kwietnia 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

§. 1.

§. 14. prawa względem opłacania podatku od mlewa i rzezi z dnia 30. Maja 1820. znosi się i zamiast takowego następujące postanowienia mają ważność:

a) Piekarze, rzeźnicy i inne osoby prowadzące handel mąką, krupami, kaszami, zbożem szrotowaném, leguminami szrotowanemi, chlebem, pieczywem, makaronem, krochmalem i pudrem, lub mięsem i tłuszczem z bydła rogatego, baranim, kozim i wieprzowym jako też towarami z takiego mięsiwa i tłuszczu robionemi jako to szynkami, kiełbasami i t. d., jeżeli nie we większéj odległości nad pół mili od obwodu miejskiego obowiązanego do podatku mieszkają, od ziarn, które każą mleć, i od bydła, które bić każą, również od przedmiotów, jeżeli takowe do miejsca swego pomieszkania zaprowadzają, opłacają równie tak podatek od mlewa i rzezi, jak gdyby do miasta należeli, nie będąc przez to uwolnieni od podatku klasycznego albo od podatku klasyfikowanego dochodu miejsca swego pomieszkania.

b) Do równego opłacania podatku od mlewa i rzezi bez względu na położenie miejsca pomieszkania również te osoby są obowiązane, które wśród obszaru pół mili obwodu miejskiego obowiązanego do podatku od mlewa i rzezi

1) Gegenstände der unter a. bezeichneten Art feilhalten oder gewerbsweise verkaufen, oder

2) dergleichen Gegenstände niederlegen, in sofern entweder sie selbst deren Verkauf gewerbsmäßig betreiben oder die niedergelegten Gegenstände zum gewerbsmäßigen Verkaufe für Rechnung eines Anderen bestimmt sind.

Die Bestimmung unter lit. b. Nr. 1. findet jedoch auf diejenigen keine Anwendung, welche nach Inhalt eines ihnen ertheilten Gewerbescheins oder eines polizeilichen Erlaubnißscheins die Befugniß haben, Gegenstände der in Rede stehenden Art innerhalb des halbmeiligen Umkreises einer mahl- und schlachtsteuerpflichtigen Stadt zum Verkauf umherzutragen.

§. 2.

Der Vorschrift im §. 6. des Gesetzes vom 30. Mai 1820. unter lit. b. tritt folgende Bestimmung hinzu:

Müller, welche steuerpflichtiges Getreide u. s. w. ohne einen von der betreffenden Steuerbehörde ausgefertigten, mit dem Mahlgut nach Art und Menge übereinstimmenden Versteuerungsschein vermahlen oder, mit Unterlassung einer desfallsigen Anzeige bei der Steuerbehörde, zum Vermahlen annehmen, machen sich einer Defraudation schuldig.

Die im §. 17 b. des Gesetzes vom 30. Mai 1820. am Schlusse in Bezug genommenen Vorschriften der Steuer-Ordnung vom 8. Februar 1819. finden auf Müller auch dann Anwendung, wenn dieselben nicht verpflichtet sind, als Gewerbtreibende die Mahlsteuer zu entrichten.

§. 3.

Der Finanzminister ist ermächtigt, wo es den örtlichen Verhältnissen und Bedürfnissen entspricht:

1) przedmioty rodzaju pod *a.* oznaczonego mają na sprzedaż albo na sposób procederowy sprzedawają, albo

2) takie przedmioty składają, o ile albo same takowe sposobem procedorowym sprzedawają lub składane przedmioty do sprzedaży procederowéj na rachunek kogo innego są przeznaczone.

Postanowienie pod lit. *b.* Nr. 1. nie znajduje jednakowoż żadnego zastósowania do tych osób, które według treści udzielonego im poświadczenia procederowego albo policyinego atestu przyzwolenia mają prawo, przedmioty rodzaju rzeczonego wśród obszaru pół mili miasta obowiązanego do podatku od mlewa i rzezi na sprzedaż poroznosić.

§. 2.

Przepis w §. 6. ustawy z dnia 30. Maja 1820. pod lit. *b.* uzupełnia się następującém postanowieniem:

młynarze, którzy zboże podatkowi ulegające i t. d. bez poświadczenia poborowego od dotyczącéj władzy poborowéj wystawionego z mliwem co do gatunku i ilości zgodnego zmielą albo, zaniedbając przepisane deklarowanie u władzy poborowéj, do zmielenia przyimują, stają się winnymi defraudacyi.

W §. 17. *b.* ustawy z dnia 30. Maja 1820. na końcu przytoczone przepisy ordynacyi poborowéj z dnia 8. Lutego 1819. mają również natenczas zastósowanie do młynarzy, jeżeli takowi nie są obowiązani do opłacania podatku od mlewa jako procederujący.

§. 3.

Minister finansów jest upoważniony, gdzie się to zgadza z miejscowemi stosunkami i potrzebami:

1) bei der Versendung versteuerter mahl= oder schlachtsteuerpflichtiger Gegenstände aus einer Stadt nach der anderen, abweichend vom §. 12. des Gesetzes vom 30. Mai 1820., sofern am Orte der Versendung kein Kommunal=Zuschlag oder ein geringerer als am Bestimmungsorte erhoben wird, eine Nacherhebung von Kommunal=Zuschlag zu Gunsten der Gemeinde des Bestimmungsortes eintreten zu lassen;

2) die Steuerpflichtigkeit von Mengen unter einem Sechszehntel Zentner anzuordnen, jedoch mit der Maaßgabe, daß die Steuerpflichtigkeit für geringere Quantitäten als zwei Pfund entweder eines einzelnen oder mehrerer zusammen eingebrachter steuerpflichtiger Gegenstände nicht eintreten darf, und daß bei Mengen von einem halben Zentner oder mehr, wenn solche auf einmal zur Verwiegung kommen, auch ferner (§. 15 b. des Gesetzes) ein Uebergewicht von weniger als einem Sechszehntel Zentner unberücksichtigt bleibt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Charlottenburg, den 2. April 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

1) przy przesełaniu z jednego miasta do drugiego przedmiotów ulegających podatkowi od mlewa lub rzezi po zaspokojeniu podatku, zbaczając od §. 12. ustawy z dnia 30. Maja 1820., o ile w miejscu przesełania żadna dopłata komunalna albo mniéj niżeli w miejscu przeznaczenia się pobiera, dodatkowe pobieranie dopłaty komunalnéj na korzyść gminy miejsca przeznaczenia dozwolić;

2) obowiązek do opłacania podatku rozporządzić od ilości nie wynoszącéj szesnastéj części centnara, jednakowoż z tą modyfikacyą, iż obowiązek do opłacania podatku za ilości nie wynoszące dwóch funtów, jednego lub kilku razem wprowadzonych przedmiotów ulegających podatkowi nastąpić nie ma, i że przy ilościach pół centnara albo więcéj, gdzie takowe na raz do przeważenia przychodzą, także nadal (§. 15. *b.* ustawy) przewyżka, nie wynosząca szesnastéj części centnara, nie ma być uwzględnioną.

Na dowód Nasz Najwyższy własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan Charlottenburg, dnia 2. Kwietnia 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

(Nr. 3525.) Bekanntmachung über die unterm 24. März 1852. erfolgte Bestätigung des Statuts der Aktiengesellschaft für den Guben-Cottbuser Chausseebau. Vom 3. April 1852.

Des Königs Majestät haben das unterm 20. Oktober 1851. vollzogene Statut der Aktiengesellschaft für den Guben-Cottbuser Chausseebau mittelst Allerhöchsten Erlasses vom 24. März 1852. zu bestätigen geruht, was nach Vorschrift des §. 3. des Gesetzes über Aktiengesellschaften vom 9. November 1843. mit dem Bemerken bekannt gemacht wird, daß die Statuten mit der auf Grund des gedachten Allerhöchsten Erlasses ausgefertigten Bestätigungs-Urkunde durch das Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Frankfurt zur öffentlichen Kenntniß gelangen werden.

Berlin, den 3. April 1852.

Der Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten.

In Vertretung:

v. Pommer-Esche.

(Nr. 3525.) Obwieszczenie względem nastąpionego pod dniem 24. Marca 1852. potwierdzenia statutu towarzystwa akcyinego dla budowy Guben-Cottbuskiéj drogi żwirowéj. Z dnia 3. Kwietnia 1852.

Najjaśniejszy Król Najwyższém rozporządzeniem z dnia 24. Marca 1852. raczył potwierdzić podpisany dnia 20. Października 1851. statut towarzystwa akcyinego dla budowy Guben-Cottbuskiéj drogi żwirowéj, co się wedle przepisu §. 3. ustawy względem towarzystw akcyinych z dnia 9. Listopada 1843. z tém nadmienieniem ogłasza, iż statuta z wygotowanym na mocy rzeczonego Najwyższego rozporządzenia dokumentem potwierdzenia przez Dziennik urzędowy Królewskiéj Regencyi we Frankfurcie do publicznéj wiadomości podane będą.

Berlin, dnia 3. Kwietnia 1852.

Minister handlu, przemysłu i robót publicznych.

Wzastępstwie:

Pommer-Esche.

(Nr. 3526.) Gesetz, betreffend die Melioration der Niederung der Schwarzen Elster. Vom 7. April 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen 2c. 2c.

verordnen, unter Zustimmung der Kammern, was folgt:

§. 1.

Die Besitzer der in der Niederung der Schwarzen Elster von Tätschwitz im Kreise Hoyerswerda bis Arnsnesta im Schweinitzer Kreise belegenen Grundstücke werden zu einer Gesellschaft mit Korporationsrechten unter dem Namen

„Verband zur Regulirung der Schwarzen Elster"

vereinigt. Zweck der Gesellschaft ist Entwässerung der Niederung durch Regulirung und Einwallung des Flusses, sowie Beseitigung der die Vorfluth hindernden Stauanlagen.

§. 2.

Ein nach Anhörung der Betheiligten unter landesherrlicher Vollziehung zu errichtendes Statut dieses Verbandes hat folgende Gegenstände näher festzusetzen:

a) den Umfang des Sozietätszwecks;

b) das Beitrags-Verhältniß der einzelnen Betheiligten zur Anlegung und Unterhaltung der Meliorationswerke;

c) das Ober-Aufsichtsrecht der Staats-Behörden;

d) die Organisation, sowie die Befugnisse und Pflichten der Verwaltungs-Behörden des Verbandes;

(Nr. 3526.) Ustawa, tycząca się melioracyi niziny czarnéj Elstry. Z dn. 7. Kwietnia 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

§. 1.

Posiedziciele gruntów, położonych w nizinie czarnéj Elstry od Taetschwitz w powiecie Hoyerswerda aż do Arnsnesta w powiecie Świdnickim połączone będą do towarzystwa z prawami korporacyinemi pod nazwą:

»towarzystwo do regulowania czarnéj Elstry.«

Celem towarzystwa jest osuszenie niziny przez regulowanie i owałowanie rzeki jako też usunięcie zakładów wstrzymujących wodę ku zapobieżeniu wylewowi.

§. 2.

Następujące przedmioty mają być ustanowione w statucie towarzystwa mającym się po słuchaniu interesentów i Monarszém przyzwoleniem ułożyć:

a) objętość celu towarzystwa;

b) stosunek składek pojedynczych interesentów do założenia i utrzymywania dzieł melioracyinych;

c) prawo naddozoru władz Rządowych;

d) organizacya, jako też prawa i obowiązki władz administracyinych towarzystwa;

e) das Recht der Verbands-Genossen, persönlich oder durch Abgeordnete bei der Verwaltung der Verbands-Angelegenheiten mitzuwirken.

§. 3.

Zu der Ausführung und Unterhaltung der Meliorationswerke müssen alle einzelnen, durch diese Werke verbesserten ertragsfähigen Grundstücke, Hof- und Baustellen, auch wenn dieselben sonst von gemeinen Lasten befreit sind, nach dem im Statut zu bestimmenden Maaßstabe beitragen. Dem Vertheilungs-Maaßstabe ist das Verhältniß des abzuwendenden Schadens und herbeizuführenden Vortheils zum Grunde zu legen.

Die Hauptbinnengräben zur inneren Entwässerung der einzelnen Niederungs-Abtheilungen, sowie die etwa einzurichtenden Bewässerungs-Anlagen, sind von den speziell dabei betheiligten Grundbesitzern gemeinschaftlich anzulegen und zu unterhalten nach Verhältniß des Vortheils, insoweit die Unterhaltungspflicht nicht schon bisher durch Observanz oder sonstige Rechtstitel anders geordnet war.

Die Organe des Verbandes haben auch dergleichen Anlagen durchzuführen und zu beaufsichtigen.

§. 4.

Die Beitragspflicht ruht unablöslich auf den Grundstücken, ist den öffentlichen Lasten gleich zu achten und bedarf keiner hypothekarischen Eintragung. Die Beiträge selbst genießen bei Konkurrenz mit anderen Verpflichtungen des Grundstücks dasselbe Vorzugsrecht, welches den in §§. 357. und 393. Titel 50. Theil I. der Allgemeinen Gerichts-Ordnung bezeichneten, beständig fortlaufenden Lasten zugestanden ist.

§. 5.

Die Erfüllung der Beitragspflicht kann von der Verwaltungs-Behörde des Verbandes in eben der Art, wie dies bei den öffentlichen Lasten zu-

e) prawo spólników towarzystwa, osobiście albo przez deputowanych przy administracyi spraw towarzystwa spółdziałać.

§. 3.

Na cel wykonania i utrzymywania dzieł melioracyinych wszystkie przez dzieła te w urodzajności polepszone grunta, dwory i miejsca do zabudowania, chociażby takowe od ciężarów zwyczajnych uwolnione były, według ustanowionéj w statucie miary składać powinny. Przy rozkładaniu stosunek szkody odwróconéj i korzyści osięgniętéj za zasadę ma być przyjętym.

Główne rowy środkowe do osuszania pojedynczych oddziałów niziny, jako też zakłady irrygacyine urządzić się mające od posiedzicieli gruntów przytém specyalnie interesujących spólnie założone i utrzymywane być mają w stosunku korzyści, o ile obowiązek do utrzymywania przez obserwancyą albo inne tytuły prawne w inny sposób już nie był uregulowany.

Organa towarzystwa również takie zakłady wykonać i dozorować mają.

§. 4.

Obowiązek do składki spoczywa nieodzownie na gruntach, uważa się zarówno publicznym ciężarom i nie potrzebuje żadnéj hipotecznéj intabulacyi. Składki same przy konkurencyi z innemi obowiązkami gruntu toż same mają prawo pierwszeństwa, jakie oznaczonym w §§. 357. i 393. Tyt. 50. Cz. I. powszechnéj ordynacyi sądowéj ciągle bieżącym ciężarom jest nadaném.

§. 5.

Dopełnienie obowiązku do uiszczenia składki od władzy administracyinéj towarzystwa w równien sposób, jak to przy publicznych cięża-

läſſig iſt, durch Exekution erzwungen werden. Dieſe Exekution findet auch Statt gegen Pächter, Nutznießer oder andere Beſitzer des verpflichteten Grundſtücks, vorbehaltlich ihres Regreſſes an den eigentlich Verpflichteten.

§. 6.

Dem Verbande wird für alle zur vollſtändigen Ausführung der Regulirung und der damit in Verbindung ſtehenden Boden-Meliorationen erforderlichen Anlagen das Recht zur Expropriation verliehen. Kraft dieſes Rechtes iſt der Verband namentlich befugt:

1) die Abtretung oder Veränderung der in dem Strome und ſeinen Nebenflüſſen befindlichen Stauwerke nebſt Zubehör,

2) die Abtretung oder vorübergehende Ueberweiſung des zu neuen Flußbetten, Gräben und Uferverwallungen, oder zur Unterbringung der Erde und des Schuttes bei Ausgrabungen und bei der Abtragung von Bauwerken, ſowie zur Entnahme der Baumaterialien an Sand, Lehm, Raſen und dergleichen erforderlichen Terrains

gegen Entſchädigung in Anſpruch zu nehmen.

Das durch die Regulirung entbehrlich gewordene alte Flußbett wird dagegen Eigenthum des Verbandes, doch ſteht dem anſchießenden Grundbeſitzer das Recht zu, die dem alten Flußbette abgewonnene Fläche gegen Erlegung des Taxwerthes zu erwerben.

Handelt es ſich lediglich um die Veränderung von Stauwerken, ſo iſt der Verband verpflichtet, nicht nur dieſe Veränderung ſelbſt auf ſeine Koſten zu bewirken, ſondern auch die betreffenden Stauwerksbeſitzer wegen des Verluſtes, der durch die Hemmung des Gewerbebetriebes während der Dauer der Veränderungs-Arbeiten etwa verurſacht wird, ſowie wegen der durch die Veränderung ge-

rach jest dozwolaném, exekucyą wymuszoném być może. Exekucya ta również ma miejsce przeciwko dzierzawcom, użytkującym albo innym posiedzicielom obowiązanego gruntu ze zastrzeżeniem regresu do właściwie zobowiązanego.

§. 6.

Towarzystwu nadaje się prawo expropryacyi dla wszelkich zakładów, które są potrzebne na cel zupełnego wykonania, regulowania i w połączeniu z niém będących melioracyi gruntów. Na mocy tegoż prawa towarzystwo mianowicie jest upoważnione:

1) odstąpienia albo zmiany znajdujących się w rzece i pobocznych rzekach dzieł wstrzymujących wraz z przynależytościami;

2) ustąpienia albo przemijającego przekazania przestrzeni potrzebnéj do nowych koryt rzeki, rowów i obwałowań nadbrzeżnych albo do wywożenia ziemi i mułu przy wykopaniach i stoczeniu budowli, jako też do wybierania materyałów budowniczych, jako to: piasku, gliny, darni i tym podobnych

za wynagrodzeniem żądać.

Natomiast stare koryto rzeki, które się przez regulowanie niepotrzebném stało, będzie własnością towarzystwa; jednakowoż posiedzicielowi granicznego gruntu służy prawo do nabycia przestrzeni uzyskanéj przez spuszczenie rzeki za opłacaniem wartości.

Jeżeli tylko chodzi o zmianę dzieł wstrzymujących, natenczas towarzystwo jest obowiązane, nie tylko zmianę tę na swe koszta uskutecznić, ale też wynagrodzić dotyczących posiedzicieli dzieł wstrzymujących, co do straty wynikającéj przez tamowanie prowadzenia procederu podczas robót zmieniających, jako też co do kosztów utrzymywania, któreby przez

gen den bisherigen Zustand etwa mehr entstehenden Unterhaltungskosten und eines Verlustes an der Wasserkraft zu entschädigen.

§. 7.

Streitigkeiten über die Fragen:

a) welche Gegenstände in den einzelnen Fällen der Expropriation unterliegen;
b) ob ein Grundstück nach §. 3. beitragspflichtig ist;
c) wie die Beitragspflicht zu vertheilen ist;

sind mit Ausschluß des Rechtsweges von den Verwaltungs-Behörden zu entscheiden.

Dagegen bleiben Streitigkeiten über die Beitrags-Verhältnisse nach der Observanz oder sonstigen Rechtstiteln (§. 3. Absatz 2.) der Entscheidung durch die ordentlichen Gerichte vorbehalten.

§. 8.

Dem Verbande wird die Verpflichtung auferlegt, dasjenige auszuführen, was nach dem Ermessen der Verwaltungs-Behörde geschehen muß, um das rascher zugeführte Hochwasser, ohne Schaden für die unterhalb Arnsnesta liegenden Grundbesitzer, abzuführen. Sollten zu dem Ende besondere Anlagen, Durchstiche ꝛc. nöthig werden, so dürfen diejenigen Grundbesitzer unterhalb Arnsnesta, welche dadurch Vortheile gegen den bisherigen Zustand erlangen, zu verhältnißmäßigen Beiträgen ebenso herangezogen werden, wie die Verbandsgenossen.

§. 9.

Der Staat gewährt dem Verbande:

1) die Kosten für die Vorarbeiten und die Remuneration der Königlichen Beamten, welche mit der Ausführung der Meliorations-Anlagen von den Staats-Verwaltungs-Behörden beauftragt werden;

zmianę dotychczasowego stanu więcéj wynosić mogły, i co do ubywania na sile wody.

§. 7.

Spory względem kwestyi:

a) jakie przedmioty w pojedynczych przypadkach expropryacyi ulegają;
b) czyli grunt według §. 3. ma obowiązek do uiszczenia składki;
c) jak obowiązek składki ma być rozdzielonym;

z wykluczeniem drogi prawa przez władze administracyine zadecydowane być mają.

Spory zaś względem stosunków składek zastrzegają się decyzyi przez sądy zwyczajne względem obserwancyi albo innych tytułów prawa (§. 3. Oddział 2.).

§. 8.

Towarzystwo ma obowiązek, to wykonać, co według zdania władzy administracyinéj nastąpić musi, aby wodę przy wezbraniu bez szkody dla poniżéj Arnsnesta położonych posiedzicieli gruntów spuszczać. Gdyby do tego szczególne zakłady, przecięcia i t. d. potrzebnemi były, natenczas posiedziciele gruntów poniżéj Arnsnesta, którzy przez to większych korzyści niżeli w dotyczącym stanie osięgną, do stosunkowych składek w ten sam sposób pociągniętymi zostaną, jak spólnicy towarzystwa.

§. 9.

Rząd udziela towarzystwu:

1) koszta za prace przygotowawcze i remuneracyą Królewskich urzędników, którzy wykonanie zakładów melioracyinych od Rządowych władz administracyinych mają sobie polecone;

2) die Stempel-, Porto- und Gebührenfreiheit für alle Verhandlungen in Angelegenheiten des Verbandes für die Dauer der ersten von Königlichen Beamten zu leitenden Ausführung der Meliorations-Anlagen bis zu deren Uebergabe in die eigene Verwaltung des Verbandes;

3) ferner wird der Staat unentgeltlich die Stauwerke der ihm gehörigen Hammer- und Löbener Mühle so verändern, oder nöthigenfalls kassiren, wie es nach dem festzusetzenden Meliorationsplan geschehen muß.

§. 10.

Mit der Ausführung dieses Gesetzes werden der Minister für die landwirthschaftlichen Angelegenheiten und der Finanzminister beauftragt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Charlottenburg, den 7. April 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

2) wolność od stemplu, portowego i należytości za wszelkie czynności w sprawach towarzystwa podczas wykonania pierwszych zakładów melioracyinych pod dozorem Królewskich urzędników aż do tradycyi na cel własnéj administracyi towarzystwa;

3) prócz tego Rząd bezpłatnie dzieła wstrzymujące należącego doń młyna tak nazwanego Hammer- i Loebener Muehle zmieni albo w razie potrzeby skasuje, jak to wedle ustanowionego planu melioracyinego nastąpić musi.

§. 10.

Minister dla spraw agronomicznych i Minister finansów mają zlecénie wykonania niniejszéj ustawy.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan Charlottenburg, dnia 7. Kwietnia 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei. (Rudolph Decker.)

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni. (Rudolf Decker.)